

JAROSLAV STRNAD

Narodil se v roce 1953 v Novém Městě na Moravě, ale od mládí žije v Uherském Hradišti. Vystřídal několik zajímavých zaměstnání, mimo jiné pracoval jako řidič v Okresním kulturním středisku v Uh. Hradišti, pak jako autoopravář, nyní je zaměstnán v Ateliéru reklamní fotografie Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Fotografií se vážně začal zabývat poměrně pozdě, někdy kolem roku 1996. Předtím sám pro sebe fotografoval přírodu, především milovanou oblast Chřibů. Zprvu to byly spíše „pohlednicové“ záběry, později si začal více všímat výtvarně zajímavých detailů, hledal netradiční kompoziční řešení, pracoval se světelnou atmosférou. Barva jej začala zajímat spíše jako výtvarný prvek a také jeho fotografie v celkovém vyznění směřovaly k výtvarnému projevu, kdy mnohdy fotografovaný objekt ztrácí svoji vnějškovou podobu a autor nám transformací předkládá nové, výtvarně působivé obrazové informace. Takto si například pohrál s historickými vraty, zámky a okny na hradě Buchlově, programově se věnoval i detailům automobilů – veteránů a historických motocyklů, zaujal ho tvar houslí nebo se inspiroval krásou a strukturou dřeva. Barevné i černobílé fotografie se věnuje souběžně.

Fotografuje ovšem i reportáž a krajinu. Jelikož je sám aktivní muzikant (folklor, folk, country), často svým objektivem sleduje a zachycuje muzikanty, tanečníky, zpěváky, fašancáry, účastníky hodů a podobných folklorních slavností. I v tomto žánru se nesnaží zachytit jen jevovou (byť atraktivní) podobu zobrazovaného fenoménu. Jde mu především o atmosféru události, o výraz a zaujetí fotografovaných osobností, ať jsou to známí muzikanti a zpěváci, nebo anonymní účastníci folklorních (či jiných) akcí.

Svémi fotografiemi doprovodil např. knihu Jiřího Jilíka „Olšava ví svoje“ a reprodukoval obrazy do dvou monografií Zdeňka Targuse Červinky. Připravil několik autorských výstav (hrad Buchlov, Klub kultury Koryčany, Kaple sv. Barbory, Klub kultury Uh. Hradiště, Foyer Slováckého divadla, Dům kultury Uh. Brod, Knihovna BBB v Uh. Hradišti, Fotogalerie Ročák Valašské Klobouky, Zámecká galerie v Buchlovicích, Městská galerie v Trenčíně, Zámecká galerie v Uh. Ostrohu apod.). Pravidelně se zúčastňuje družebních výstav autorů Hradištska a Trenčínska Setkání – Stretnutie a Folklorního fotosalonu v Uh. Hradišti.

Miroslav Potyka

Mého kolegu v práci a kamaráda, Jaroslava Strnada, můžete na cestách potkat se třemi, pro něj nezbytnými věcmi. Automobilem, ve kterém nejspíše pojedě, a dalšími dvěma zavazadly. Jsou to housle a fotoaparát, věci, které k němu patří od podstaty. Kdysi pracoval na lodích labsko-oderské plavby jako strojník, několik let byl řidičem Okresního kulturního střediska v Uherském Hradišti, kde se seznámil s významným organizátorem v kultuře Miroslavem Potykou, který sledoval kamarádovu cestu k fotografii od samého začátku.

Strnadovo fotografování začalo dost pozdě. Také byl dlouho automechanikem a dnes je technikem fotografických zařízení Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě mediálních komunikací UTB ve Zlíně. Tam se naše cesty setkaly. Ač z Nového Města na Moravě, kde se narodil, žil větší část života s rodiči v Uherském Hradišti a posléze v Ostrožské Lhotě a dnes ve Zlíně-Loukách. Na pracovišti je nepostradatelným člověkem. Umí opravit, na co sáhne a vyrobit jakoukoliv potřebnou pomůcku k výuce fotografie školního ateliéru. Jeho zručnost, spolehlivost a přesnost i vytrvalost jsou vyhlášené.

Jeho fotografický záběr a autorské hledání jsou nesmírně široké. Zabývá se zátišími, drobnými experimentálními kompozicemi, důvěrně blízkými krajinami a vzdálenými pohody. Přesto všechno, na jeho fotografiích je dominantní člověk. Má rád venkov s jeho kulturou folkloru a nepočetnější témata jeho fotografické tvorby jsou lidé v moravskoslovácké oblasti. Housle, které ho pořád doprovázejí mezi kapely cimbálové muziky, všude tam, kde se tato muzika provozuje. Sám je vášnivým a temperamentním hráčem na housle, „kontrášem“. Nevynechá žádnou příležitost si s muzikanty zahrát. V době jeho fotografických začátků miloval krajinu Buchlovska, dnes je to Olšava, která naplňuje jeho krajinářské touhy. Za muzikou a folklorními vystoupeními sjíždí celé Slovácko i Valašsko. Spolu jsme absolvovali toulky po jemu velmi blízkých Chřibech a výpravy za hornáckými fašanky. Posedle fotografuje kolegy muzikanty cimbálovek a lidi v lidových krojích při každé příležitosti. Fotoaparát a housličky vytvářejí zájemovou jednotu. Zájem o lidovou kulturu obecně zcela určitě formuje jeho charakter. Je bytostní poctivec a bez této vlastnosti by se nikdy nesnoubily jeho zájmy a fotografování a hraní na housle. Fotografie je na výsost opravdová. Pozvedává kolem sebe nadšení pro tyto výrazné dva objekty svého zájmu. Aktivní lidovou kulturu a fotografii. Vůbec bych se nestyděl použít, v jeho případě, termín lidová fotografie, kdyby nebyl zastíněn negativním chápáním slova lidový. Tak jako pojem amatérská fotografie není něco nedokonalého, ale pochází ze slova amar – milovat. A to je nádherné sousloví, ta amatérská fotografie. Ve Strnadově případě jde o nadšeného člověka milujícího housle a fotokameru a všechno kolem jsou mu krásné fotografie a muzika obecně.

Strnadův archiv obsahuje fotografie mnoho velkých postav folklorní muziky. To Strnadovo téma je velmi hluboké. Svými fotografickými, převážně krajinnými obrazy, doprovodil knihu Jiřího Jilíka „Olšava ví svoje“, realizoval řadu autorských výstav, především v kulturních zařízeních moravského Slovácka. Dovedu si představit široký ucelený soubor jeho fotografií věnující se lidové muzice a současnému životu kolem. V archivu toho má už dost, jen to chce se nerozptylovat a dokončit nádherné, Strnadovi velmi blízké téma. Myslím, že jeho archiv skrývá poklady.

Nad převelikým množstvím Strnadových schopností a dovedností si nejvíce cením jeho talentu být slušným člověkem, a dost možná, že být dobrým člověkem je ten nejlepší talent, co fotograf může mít.

Pavel Dias, Zlín, říjen 2013

JAN TLUKA

Narodil sa 8. 11. 1953 v Prahe, od r. 1979 žije v Trenčíne.

Povolaním inžinier elektrotechniky. Fotografii sa venuje neprofesionálne od r. 1970.

Je členom tvorivej skupiny Méta a Združenia výtvarníkov pri Trenčianskom osvetovom stredisku. Zúčastnil sa úspešne celého radu fotografických súťaží a kolektívnych výstav, usporiadal doteraz viac ako 30 individuálnych výstav.

Fotografické obrazy Jana Tluku

Fotografická tvorba Jana Tluku sa od polovice deväťdesiatych rokov programovo sústreďuje predovšetkým do otvorených cyklov Znaký a znamenia, Hľadanie obrazu a Hľadanie svetla, ktoré autor neustále dopĺňa o nové

fotografie, tak ako ich jeho tvorivé putovanie prináša.

Tlukovo úsilie o definovanie fotografického obrazu je výsostne subjektívne, pretransponované prenikavosťou vnútorného pohľadu a originálnou poetikou umelca, ktorý vie zo všedných, pre mnohých z nás povšimnutia nehodných detailov, vyčariť nové imaginárne svety a obrazy. Aj stará, popraskaná, poškríbaná a ošarpaná stena, nahlodaná zubom času či poryvmi počasia, sa v jeho fotografiách preskupuje do nových dimenzií a významov.

Na väčšine Tlukových fotografií dominujú tmnené, často farebne monochrórne ladené akordy, kde náladu dotvára akási pokojná, emotívna harmónia jeho imaginárneho fotografického sveta. Najmä fotografie z cyklu Hľadanie svetla pôsobia na diváka priam sugestívne. Autor zobrazuje rôznu intenzitu a kompozičné varianty svetla a tieňa, ktoré vytvárajú na jeho fotografiách neidentifikovateľnú, tajomným magickým fluidom zahalenú atmosféru.

Jan Tluka má dar vidieť veci tak, ako ich iní nevidia. Realita sa v jeho poňatí premieňa v nové obrazy a novú kvalitu originálnej autorskej interpretácie.

PaedDr. Elena Porubánová

Šesťdesiatnik Jan Tluka

Ktovie, prečo človek považuje šesťdesiatku za akúsi hraničnú čiaru, pri prekročení ktorej musí zastať a obzrieť sa za seba, na svoj život. Ručičky orlojov sa neobzerajú späť, prejdú aj najkrutejším storočím, ako keby to bola prechádzka ružovou záhradou. Pre stromy sú letokruhy výťahom k nebotyčným výškam. Tie ich držia na nohách rovné a pyšné, nebojácne vzdorujúce víchrom a bleskom.

Kto vie, čím to je, že človek v jednej chvíli zrazu zaváha a zneistie, aby vzápätí zastal a sám seba sa spýtal: Idem dobrým smerom? Možno vtedy pocíti, že jeho vnútorné letokruhy ho takisto ťahajú dohora, aby jeho zmyslom, predovšetkým očiam a sluchu, dali šancu objavovať skryté tieňohry a zamlčané spevohry sveta a prírody. Po celý ten čas v človeku pracuje záznamník, ktorý trpezlivo čaká, kedy si jeho majiteľ nájde čas, aby doň nazrel.

Čo vo svojom záznamníku nájde Jan Tluka? Určite v ňom nájde záznam chvíle, keď sa upísal fotografii. Tam kdesi zazrie tieň svojho predchodcu Antona Štubňu. Tam niekde začuje hudbu poézie Jana Skácela a iných moravských básnikov. A spomenie si, že pod svojimi nohami uvidel slnečné pobrežie, na ktoré ho priviedli cesty a chodníky, zapadané melanchóliou jesenného lístia a že zrazu sa mu zažiadalo pohrať sa so svetlom a tieňmi. Tlukova lyrická duša sa už vtedy obliekla do svadobného závoja poézie. Preto nám jeho fotografie ponúkajú zázraky všedného dňa, tichú radosť z objavených stôp, zapísaných do vecí i do prachu zeme. Znaký a znamenia, šťastný dar chvíle, aký sa okrem neho nikomu inému nepodarí zachytiť, stali sa odkazmi tým, čo doteraz boli nevidiaci a nepočujúci. Z neskutočného, neviditeľného a nestabilného sa stalo materializované duchovno fotografie, posolstvo a odkaz pozvaným na svadobnú hostinu.

Tlukove fotografie spĺňajú všetky požiadavky moderného umenia, môžeme ich čítať ako príbeh obrazu a neopakovateľnej chvíle. Dotyk vládneho svetla sa stane odmenou tvorcom s pokorným srdcom, tým, čo uverili, že život je zázrak. Verš básnika Tluku, že „přibývá světla naděje a víry v probuzení“ sa stáva mottom jeho i nášho jubilejného obzretia sa na stopy, ktoré zanechal na slnečnom chodníku a ktoré sú aj po desaťročiach obdivuhodne zreteľné a príťažlivé.

Rudolf Dobiáš, október 2013

JAROSLAV STRNAD

JAN TLUKA

Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne
v zriaďovateľskej pôsobnosti
Trenčianskeho samosprávneho kraja
a Klub kultúry Uherské Hradiště

JAN TLUKA JAROSLAV STRNAD 2 X 60

výstava fotografií
k životnému jubileu
autorov

8. 11. – 3. 12. 2013

výstavné priestory

Trenčianskeho samosprávneho kraja

11. 12. – 20. 1. 2014

Galerie Vladimíra Hrocha

Uherské Hradiště

Vydalo: Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne
Zostavila: Mgr. Janka Masárová • Grafická úprava: Ing. Vladimíra Kmeťová
Tlač: Agentúra Pardon Trenčín, s. r. o.
Náklad: 300 kusov
november 2013

Výstavu podporil:

